

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 14 listopada 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Compass Banca SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-646/22 ⁽¹⁾, Compass Banca)

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2005/29/WE – Artykuł 2 lit. j), art. 5, 8 i 9 – Pojęcie „przeciętnego konsumenta” – Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów – Pojęcie „agresywnej praktyki handlowej” – Sprzedaż krzyżowa pożyczki osobistej i produktu ubezpieczeniowego niezwiązanego z tą pożyczką – Ukierunkowanie informacji przekazywanych konsumentowi – Pojęcie „framingu” (ramowania) – Praktyka handlowa polegająca na równoczesnym przedstawieniu konsumentowi oferty pożyczki osobistej i oferty produktu ubezpieczeniowego niezwiązanego z tą pożyczką – Brak okresu do namysłu pomiędzy podpisaniem umowy pożyczki i umowy ubezpieczenia – Dyrektywa (UE) 2016/97 – Artykuł 24)

(C/2025/127)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: Compass Banca SpA

Druga strona postępowania: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

przy udziale: Metlife Europe Dac, Metlife Europe Insurance Dac, Europ Assistance Italia SpA

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych”)

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „przeciętnego konsumenta” w rozumieniu tej dyrektywy należy definiować poprzez odniesienie do dostatecznie dobrze poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i ostrożnego konsumenta. Taka definicja nie wyklucza jednak, że zdolność do podejmowania decyzji przez daną osobę może zostać zakłócona ograniczeniami, takimi jak błędy poznawcze.

- 2) Artykuł 2 lit. j), art. 5 ust. 2 i 5 oraz art. 8 i 9 dyrektywy 2005/29

należy interpretować w ten sposób, że:

praktyka handlowa polegająca na równoczesnym przedstawianiu konsumentowi oferty pożyczki osobistej i oferty produktu ubezpieczeniowego niezwiązanego z tą pożyczką nie stanowi ani agresywnej praktyki handlowej w każdych okolicznościach, ani też praktyki handlowej uznanej za nieuczciwą w każdych okolicznościach w rozumieniu tej dyrektywy.

- 3) Dyrektywę 2005/29

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który pozwala organowi krajowemu, po stwierdzeniu „agresywnego” charakteru lub, bardziej ogólnie, „nieuczciwego” charakteru praktyki handlowej przyjętej przez danego przedsiębiorcę, na zobowiązanie tego przedsiębiorcy do przyznania temu konsumentowi rozsądnego okresu do namysłu pomiędzy datami podpisania umowy ubezpieczenia i umowy pożyczki, chyba że istnieją inne środki w mniejszym stopniu naruszające wolność prowadzenia działalności gospodarczej, które byłyby równie skuteczne dla położenia kresu „agresywnemu” lub, bardziej ogólnie, „nieuczciwemu” charakterowi tej praktyki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 23.1.2023.

- 4) Artykuł 24 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie temu, aby organ krajowy wymagał od przedsiębiorcy, którego praktyka handlowa polegająca na ramowaniu jest uważana za „agresywną” w rozumieniu art. 8 i 9 dyrektywy 2005/29 lub, bardziej ogólnie, za „nieuczciwą” w rozumieniu art. 5 ust. 2 tej dyrektywy, aby w celu położenia kresu tej praktyce przyznał on konsumentowi rozsądny okres do namysłu pomiędzy datami podpisania danych umów.
